

Arrest

nr. 180 992 van 19 januari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 juli 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 31 juli 2015.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 april 2009 komt verzoekster België binnen en dient een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 16 september 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de beschermingsstatus. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 54 953 van 27 januari 2011 worden aan verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 30 april 2010 dienen verzoekster en haar echtgenoot een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 19 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ongegrond wordt verklaard. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 76 362 van 29 februari 2012 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 13 maart 2012 dienen verzoekster en haar echtgenoot een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 10 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Op 18 september 2012 dienen verzoekster en haar echtgenoot een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 13 december 2012 worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Bij arresten van de Raad nr. 130 621 en nr. 130 620 van 30 september 2014 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 28 januari 2013 wordt de beslissing van 5 november 2012 ingetrokken.

Op 22 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing inzake de aanvraag van 18 september 2012, waarbij deze onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 106 196 van 1 juli 2013 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 22 februari 2013 neemt de gemachtigde t.a.v. verzoekster en haar echtgenoot een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod voor drie jaar (bijlage 13sexies). Bij arresten van de Raad met nr. 108 446 en nr. 108 447 van 22 augustus 2013 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 13 mei 2013 dienen verzoekster en haar echtgenoot een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 2 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard en worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen genomen om het grondgebied te verlaten.

Op 4 juli 2013 hebben verzoekster en haar echtgenoot een vijfde aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 augustus 2013 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 23 augustus 2013 worden de beslissingen van 2 juli 2013 ingetrokken.

Op 27 augustus 2013 neemt de gemachtigde, na vernietiging, een nieuwe beslissing dat de aanvraag van 18 september 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 123 010 van 24 april 2014 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 19 september 2013 neemt de gemachtigde, na intrekking, een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 4 juli 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 123 012 van 24 april 2014 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 19 september 2013 worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Bij arresten van de Raad nr. 123 008 en nr. 123 011 van 24 april 2014 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 13 november 2013 dienen verzoekster en haar echtgenoot een zesde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 10 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 15 april 2014 dienen verzoekster en haar echtgenoot een zevende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 mei 2014 wordt beslist om de beslissing van 10 maart 2014 in te trekken.

Op 27 juni 2014 neemt de gemachtigde de beslissing waarbij de aanvragen van 18 september 2012, 13 november 2013 en 15 april 2014 onontvankelijk worden verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 161 192 van 2 februari 2016 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 12 augustus 2014 dienen verzoekster en haar echtgenoot, en andere familieleden, een achtste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 23 september 2014 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en worden alle familieleden in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 29 september 2014 dienen verzoekster en haar echtgenoot een negende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 12 augustus 2014 ongegrond wordt verklaard. De attesten van immatriculatie worden ingetrokken. Bij arrest van de Raad nr. 161 194 van 2 februari 2016 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 21 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing waarbij de aanvraag van 29 september 2014 onontvankelijk wordt verklaard in hoofde van de echtgenoot van verzoekster. Bij arrest van de Raad nr. 161 195 van 2 februari 2016 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 21 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing waarbij de aanvraag van 29 september 2014 onontvankelijk wordt verklaard in hoofde van verzoekster. Bij arrest van de Raad nr. 161 193 van 2 februari 2016 wordt dit beroep verworpen.

Op 18 juni 2015 dient verzoekster een tiende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 17 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.06.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

*S., L. (R.R.: xxx)
nationaliteit: Armenië
geboren te A. op (...) 1960
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen

door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-attaché d.d. 15.07.2015 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

Op 24 maart 2016 worden de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 18 september 2012, 13 november 2013, 15 april 2014 en 29 september 2014 ongegrond verklaard ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnr. 189 018.

Op 25 maart 2016 wordt de aanvraag van 15 april 2014 onontvankelijk verklaard ten aanzien van verzoekster.

Op 25 maart 2016 worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen deze beslissingen is gekend onder de rolnr. 189 015 en nr. 189 016.

Op 29 juni 2016 worden verzoekster en haar echtgenoot aangetroffen in illegaal verblijf, er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Op 29 juni 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen waarbij aan verzoekster en haar echtgenoot bevelen worden gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 29 juni 2016 neemt de gemachtigde tevens inreisverboden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot.

Het beroep tot nietigverklaring tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) en het inreisverbod (bijlage 13sexies) werd verworpen bij arrest nr. 179 848 van 20 december 2016.

Het beroep tot nietigverklaring van verzoeksters echtgenoot gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) en het inreisverbod (bijlage 13sexies) in zijn hoofde is gekend onder het rolnr. 191 682.

Verzoekster en haar echtgenoot hebben elk een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld tegen de bevelen genomen in hun hoofde. Bij arresten van de Raad nr. 171 265 en nr. 171 266 van 5 juli 2016 werden deze vorderingen verworpen.

Op 16 september 2016 worden verzoekster en haar echtgenoot gerepatrieerd.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) ter zitting de vraag naar het actuele belang van verzoekster bij het voorliggende beroep, nu blijkt dat verzoekster werd gerepatrieerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Op basis van informatie verkregen van de verwerenende partij blijkt dat verzoekster op 16 september 2016 werd gerepatriëerd naar Armenië.

De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet in een procedure voor de in België verblijvende vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en die een machtiging tot verblijf in het Rijk kan aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Nu verzoekster zich echter niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, zal het bestuur na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, niet anders kunnen dan vaststellen dat zij zich niet meer in België bevindt en bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt.

Bijgevolg blijkt niet dat verzoekster nog enig actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Een verzoekster die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het gegeven van de repatriëring werd ter zitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De raadsman van verzoekster meent dat het belang bestaat uit de omstandigheid dat er in Armenië geen medicatie is, noch een dokter die ze kan raadplegen, dat verzoekster elke twee weken van huisvesting dient te veranderen en zich in een trieste situatie bevindt, dat de aanvraag 100% gerechtvaardigd is en dat de tientallen ingediende medische verslagen bevestigen dat er een probleem is.

Deze uiteenzetting betreft de medische situatie van verzoekster, maar toont niet aan dat zij nog steeds onder het toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt, gezien haar repatriëring.

Verzoekster toont daarmee het vereiste actueel belang bij haar beroep niet aan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET